

Sabahın iy Işığı

– Ali Akın · 11 Ekim 2010

Sabahın taze aydınlığıyla, pencereden vuran çiy ışığı, tozlu örümcek ağlı, çıplak duvardaki yaşlı örümceği uyandırdı.

Işıktan kaçan yaşlı örümcek, ağından toz zerrecikleri düşürdü pul pul.

Yatağında uyuyan yaşlı adam, akları kanlı, iri gözlerini açtı. Hilal biçimli kalın kaşlarının üzerlerine indi toz zerrecikleri.

Alnında tomurcuklanan terleri sildi.

Örümceđi görmeden baktı örümceđe.

Basıldıkça kötü kötü gıcırdayan, tahta döşemeli odasında serili eski Sivas kiliminin desenlerine takıldı bakışları. Uzun bir düşünceye daldı...

Çocukluđuna gitti. Annesine aldırmadan, çamaşır iplerinde baş aşığı dönmüş mandalları çevirmesini, pencerelerde karşıdan karşıya çene alan kadınları ve bir yerlerden bir gramfonun, eski bir türküyü bayat, bayat haykırışını...

Çenesini dizlerine dayayıp, çok seyretmişti, şimdilerde neşesi kırık bu sokağı.

Renk renk uçurtmalarıyla mavi gökyüzüne az mı ferman okumuştı...

Koşarak, bahçe kapısının kurt yeniği eski tahtalarına tekme atar, tüm dikkatine rağmen kenarda duran su testisini devirirdi.

Dünden kalmış bayat ekmeklerle çok beslemişti bahçedeki karıncaları.

Odasında örümcek görse korkar, o geceyi annesi ve babasıyla geçirirdi.

Oysa şimdi, birbirlerini anlayan bakışlar yapabildiği tek canlı duvardaki yaşlı örümcekti.

Çocukluđunun ve gençliğinin hiç bitmeyeceğini sağlayan bir tılsım olduğuna inanmış, hiç aile kurmamıştı.

Yatağında gittikçe karardı...

Tozlu, örümcek ağlı çıplak duvara baktı.

Yaşlı örümceğe: İnsan bazen dünyaya geldiğine pişman oluyor. İş mi yani? Yalnız kalmak yaşlılıkta. Ve iri bir balık gibi kıvranmak gün boyu yatakta. Ben cartayı çekmeden elveda. Elveda yaşlı örümcek, elveda karıncalar, gururla ezdiğim kaldırımlar, neşesi kırık sokak hepinize elveda...

Ali AKIN